

Barcelona, 8 de novembre de 2018

ANY XI núm. **460**

Beatificació de 16 màrtirs a la Basílica de la Sagrada Família

**GERMANES CAPUTXINES
DE LA MARE DEL DIVÍ
PASTOR**

SANT PERE AD VÍNCULA

**CONGREGACIÓ DE
GERMANES
FRANCISCANES DELS
SAGRATS CORS**

**TOT HO ABANDONAREN,
I TOT D'UN SOL COP,
I NOMÉS CERCAREN
EVANGELI I PAU.
I ES JUGAREN LA VIDA
COM JESÚS DE NATZARET**

Missió apostólica avui a Catalunya

A darrer cap de semana de mes d'octubre s'ha celebrat a Barcelona la primera sessió del seminari "Missió pastoral avui a Catalunya", adreçat a religioses i religiosos nouvinguts o que ja porten temps aquí i que desitgen implementar millor la seva missió pastoral avui a Catalunya. **Hi han participat 13 persones, d'onze països diferents i de quatre continents.** Fem un breu repàs geogràfic: Europa (Espanya, Polònia i Portugal); Àsia (Corea i Filipines); Àfrica (Nigèria, Ruwanda, R.D. del Congo i Madagascar) i Amèrica (Veneçuela i Uruguai). Són procedents de set congregacions: Salesians, Carmelites missioneres, Dominiques de l'Anunciata, Missioneres claretianes, religioses de Sant Josep de Girona, religioses terciàries trinitàries i paulines.

El primer dia de curs s'ha estructurat a **partir de l'experiència de Pau a Atenes**. El text del Fets dels Apòstols 18, 22ss, diu: "Pau, dret al mig de l'Areòpag, va parlar així: --Atenesos, veig que en tot sou molt religiosos, perquè, recorrent la ciutat i contemplant els vostres llocs sagrats, fins i tot he trobat un altar que porta aquesta inscripció: "Al déu desconegut." Doncs bé, el que vosaltres adoreu sense conèixer és el que jo us anuncio. L'evangelitzador, quan arriba a un nou escenari, mira la realitat, la contempla... Només després d'això, troba claus per interpretar el que veu i serà capaç d'anunciar la Paraula endinsat en la cultura dels oients. En el curs, s'ha esguardat la realitat catalana a través d'una mirada al territori i a la

història, a la societat i a la cultura, a l'economia i a la política, a la religió. Dins de la dinàmica de veure, jutjar i actuar, cal fer unes mirades al nostre entorn per trobar-hi camins d'evangelització de manera inculturada. La Torre Gironella de les salesianes ha estat un magnífic escenari de la trobada.

El segon, l'eucaristia a la Sagrada Família, ha eixamplat el cor amb un batec eclesial, ple de bellesa. El president i la vida vicepresidenta de l'URC han informat sobre la vida religiosa a Catalunya. S'ha dialogat amb un religiós indonesi i una religiosa polonesa sobre la seva pròpia experiència d'inculturació.

La meua percepció sobre els assistents, que han palesat un interès i una actitud de gran obertura, podria concretar-se en alguns punts.

Primer, l'afany evangelitzador. No preval la curiositat turística, sinó el desig d'entendre el millor possible la societat en la qual ara viuen immersos. Un dels contrastos clars fa referència a la vivència de Déu i de l'espiritualitat, tan diferent en els seus països d'origen. Fa la impressió que Déu, en part, ha estat expulsat de la nostra societat, i això esdevé un repte de grans proporcions per anunciar el Regne de Déu. Com fer-ho? Com arribar al cor de les persones? Com compartir la Paraula? Interrogants que bateguen en el seu pensament.

Segon, la voluntat d'inculturació. Moltes persones participants procedeixen de països plurilingüístics. Entenen que la llengua és un nucli fonamental de la cultura. El curs s'imparteix en castellà. S'entén que el coneixement i l'ús passiu i, més encara, actiu del català eixampla sense dubte les seves possibilitats d'inculturació. Són conscients de l'ebullició social que vivim actualment a casa nostra i tenen la distància suficient per respectar-la sense judicis fàcils.

Tercer, la intercongregacionalitat. La pluralitat d'orígens, països i llengües, s'incrementa amb la diversitat de carismes, un fil conductor avui de la vida religiosa. Es viu com un

enriquiment que ens nodreix a tots, El coneixement mutu és un desig profund que afavoreix el diàleg i l'intercanvi.

Quan un religiós o una religiosa reben una missió és important que se'ls ajudi a tenir les eines adequades per realitzar-la, com és el cas que ens ocupa, entre les quals l'aprenentatge lingüístic. Felicitats a les superiores i als superiors que han facilitat la participació en aquest seminari, que el dia 25 de novembre viurà la segona fase a Montserrat, al matí amb els monjos i a la tarda amb les monges.

Shar-pei

Soc a l'andana de la línia 4 del metro a la plaça Urquinaona. Els rètols lluminosos reflecteixen el compte enrere de l'arribada del nou comboi. Una dona jove, amb un gos, s'apropa on soc i s'atura. El gos li vol fer festes. Ella li indica que s'assegui. El gos ho fa i s'asseu sobre les potes del darrere. No perd l'actitud atenta i vigilant. Es troben l'un davant de l'altre. El gos fornit mira fixament la seva mestressa. Només de tant en tant fa un cop d'ull a algú que es belluga al seu voltant, però continua amb la fixació cap a la dona. Una fixació que em resulta pletòrica de fidelitat i d'estimació.

No puc evitar relacionar aquesta imatge amb la contemplació. Em venen al cap els versets del salm 122: «A tu, que tens el tron en el cel, alço els meus ulls. Com l'esclau té els ulls posats en les mans del seu amo i com l'esclava posa els ulls en les mans de la mestressa, tenim els ulls en el Senyor, el nostre Déu, fins que es compadeixi de nosaltres.» El gos no té una mirada distreta. Observa les indicacions de la mestressa. Es manté al seu lloc, però no es perd cap detall. En algun moment pot girar el cap, però ràpidament torna a mantenir

la mirada fixa. El seu caràcter protector li accentua la concentració. Em pregunto si els meus ulls són en el Senyor, en actitud contemplativa, o es deixen endur per la pantalla del mòbil, pel trasbals dels transeünts, pels anuncis de les parets.

Arriba el comboi. Pugem al vagó. Tres estacions després baixo i veig que també ho fa la dona amb el gos. Després de pujar per les escales mecàniques i, quan surto al carrer, goso dir-li:

«Perdoni. Em permet una pregunta? M'ha captivat la manera com la mira el seu gos. De quina raça és?» Ella, amablement m'atén i em respon que és d'una raça xinesa. Me'n lletreja el nom. Em saluda i continua el seu camí. M'ha impactat aquesta imatge d'actitud contemplativa i atenta, la fixació de la seva mirada. Quan arribi a casa, consultaré a internet la paraula lletrejada: shar-pei.

Lluís Serra Llansana

« Beatificació de 16 màrtirs »

UN LEMA I UN LOGOTIP PER A UNA MATEIXA CAUSA DE BEATIFICACIÓ

Barcelona, 1 de març de 2018.- Coincidint amb l'anunci fet per la Santa Seu sobre la data de beatificació de 16 màrtirs de l'arxidiòcesi de Barcelona, les tres congregacions implicades han presentat un lema i un logotip. Tots dos elements identificaran d'ara endavant les accions que es desenvolupin en relació amb aquesta mateixa Causa de Beatificació.

EL LEMA: «UN SÍ A L'AMOR»

Expressa una aliança d'amor entre Déu i els màrtirs, un pacte, un compromís; una aliança que està segellada amb sang, amb la vida, amb amor. Recull i fonamenta tots els elements del logotip.

EL LOGOTIP

La Creu element central, símbol de l'amor fins a vessar la sang per Crist; els màrtirs han rebut el do de assemblar-se al Senyor, qui va vessar la seva sang per pur amor. És símbol del sacrifici d'una vida entregada en el dia a dia, que els va preparar per una entrega major, una entrega valenta i generosa de les seves vides.

El cercle representa un anell, símbol esponsal. El martiri és l'aliança d'amor que Déu va voler establir entre Ell i aquests germans nostres.

La flama simbolitza el foc de l'Esperit. El color vermell que destaca el centre de la flama, representa la sang, la passió, l'amor: ofrena amb la qual els nostres màrtirs van voler honorar la glòria de Déu.

Un sí a l'Amor

La Palma estilitzada s'assembla a una espiga de blat signe de la comunió en l'Església. En la palma veiem representada la victòria aconseguida pels màrtirs amb la seva fe que venç el món (cfr. 1 Jn 5, 4). En els 16 grans vermells –16 són els màrtirs dels que celebrem la seva beatificació– ressonen les paraules del Senyor: «En veritat, en veritat us dic: si el gra de blat, quan cau al terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit». (Jn 12, 24).

Els colors càlids vermell i taronja, expressen allò que en el logotip ens parla de foc, amor, fidelitat, valentia, perdó.

CONGREGACIONS

GERMANES CAPUTXINES DE LA MARE DEL DIVÍ PASTOR

El 27 de maig de 1850 el Pare José Tous i Soler, confiant en el beneplàcit de Déu, es llançà a una audaç història que ens llegaria un ric patrimoni cultural i espiritual, posant els fonaments a Ripoll. Fou en aquesta vila on el beat José Tous, home intrèpid i senzill al mateix temps, ferm i alegre –sota el mantell blau de la Mare del Diví Pastor- inicià la seva obra.

El 17 de març de 1850 el Bisbe de Vic aprovà l'Institut i les germanes començaren la vida comunitària regides per les primeres Constitucions que el P. José Tous redactà segons l'espiritualitat de Santa Clara. La M. Remedio Pals quedà com a cofundadora ja que les altres dues germanes que amb ella iniciaren la vida de comunitat, no perseveraren.

L'any 1858 les germanes deixaren Ripoll i s'instal·laren a Capellades, lloc que quedaria com a bressol de l'Institut. En l'expansió del mateix no faltaren contratemps ni dificultats, però el virtuós Pare continuà amb fidelitat, estimant i desvivint-se per l'obra que Déu li havia confiat.

En l'actualitat l'Institut compta amb cases a Catalunya, Múrcia, País Basc i Madrid. Quant a Iberoamèrica: Nicaragua, Costa Rica; Guatemala, Colòmbia, Cuba i també a Roma.

Seguint les paraules del P. José Tous: “Aneu i porteu al vostre pas la Pau i el Bé”, actualment la nostra labor pastoral en el marc de l'educació, té com a objectiu portar el missatge evangèlic de l'ensenyament i donar als nostres alumnes la visió cristiana del món i la possibilitat d'establir un diàleg coherent entre fe i cultura. A més d'aquest apostolat estem integrades en la pastoral diocesana, catequesi, formació de catequistes,

assistència a joves universitàries en residències, acolliment de grups en centres d'espiritualitat i voluntariat, formació de mestres rurals i apostolat a través de mitjans audiovisuals i de la premsa, segons les necessitats i possibilitats de les diferents diòcesis en les quals estem incardinades.

Així doncs, l'alè de l'Esperit que impulsà el Pedagóg igualadí continua assistint l'Institut, donant glòria a Déu en cadascun dels seus membres i en l'apostolat al qual ens dediquem.

SANT PERE AD VINCULA

El sacerdot marsellès, Carles Josep Mª Fissiaux, implicat en l'atenció de nens i joves afectats socialment per les conseqüències de l'epidèmia de còlera, va considerar que per atendre'ls segons les seves peculiaritats seria convenient disposar d'una congregació religiosa que els acollís i acompanyés les 24 hores del dia i els dotze mesos de l'any. El capítol 12 del llibre dels 'Fets dels Apòstols', en el qual s'explica com Sant Pere és alliberat de la presó per un Àngel, és la icona que inspira missió i patronatge. Sota la protecció de Sant Pere,

els religiosos seran Àngels llibertadors de tot tipus de cadenes que esclavitzen nens i joves. La data de la seva fundació es fa coincidir amb la festa litúrgica de Sant Pere ad Vincula, l'1 d'agost.

Els religiosos a més dels tres vots tradicionals –castedat, pobresa i obediència- n'emetran un quart: «consagrant-me per vot al servei i a la conversió dels presos», llegim en la fórmula d'emissió dels vots del P. Carles.

Ja sigui en centres propis o d'una altra titularitat, els religiosos de Sant Pere ad Vincula acceptaran la direcció i/o el servei als joves allí internats. Així la Congregació prestarà els seus serveis en diferents centres del sud de França, a Torí (Itàlia) a Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Salamanca (Espanya) i a Argentina i Brasil.

Les dues guerres mundials del s. XX afectaren en gran manera els membres de la Congregació, especialment a França. També es veié molt perjudicada, a Espanya, amb motiu de la persecució religiosa (1931-1939), en la qual foren martiritzats els nou Servents de Déu que formen part de la causa dels 16 Màrtirs.

En els anys 60 la Congregació orientà la seva missió cap al camp de l'ensenyament- educació a Espanya i cap a la missió pastoral a Argentina i Brasil.

CONGREGACIÓ DE GERMANES FRANCISCANES DELS SAGRATS CORS

Fundada a Antequera, Màlaga, Espanya, l'any 1884 per la Mare Carme del Nen Jesús i el caputxí fra Bernabé d'Astorga. L'institut rep l'aprovació pontifícia l'any 1902. Des de 1886, en vida de la seva Fundadora, l'Institut s'estén per les Diòcesis de Valladolid, –Nava del Rey, lloc de naixement de la Venerable Màrtir Mare Carlota de la Visitació–, Barcelona, i Sevilla.

«El nostre carisma és franciscà i ens arriba mitjançant la Mare Carme que mira Crist i a Maria en la grandesa dels seus cors i anhela ensenyar als homes a conèixer i estimar a Déu». (C. 2). «Participem en la missió salvífica de l'Església per la nostra consagració, el testimoni de la nostra vida i les obres a les quals som enviades per la mateixa Església: Educació cristiana de la infància i de la joventut, i cura i assistència als malalts, amb preferència als més necessitats». (C. 10).

Actualment l'Institut està present a Espanya, República Dominicana, Nicaragua i Uruguai. Les obres apostòliques que realitza són: Col·legis, guarderies infantils, centre d'educació especial, escola universitària de magisteri, residències d'ancians, cases d'espiritualitat, menjadors per a nens pobres, dispensaris, i pastoral parroquial i rural. Actualment són 29 les cases obertes.

PARE TEODORO (CIRILO) ILLERA DEL OLMO

Nasqué el 29 de març de 1883 a Les Quintanillas de Burgos. Visqué amb un oncle sacerdot, al costat d'ell orientà els seus passos cap a la vida religiosa. Arribat a Barcelona, professà a la Congregació de Sant Pere ad Vincula al 1901. Després dels estudis de Magisteri, Filosofia i Teologia, fou ordenat sacerdot a Burgos al 1914. Exercí el sacerdoci i també les funcions d'educador i superior local. Al 1931 fou escollit com a Conseller General. Se'n conserva, a la Secretaria General de la Congregació, abundant correspondència derivada dels seus càrrecs. Al 1936 era superior de la casa de Sant Feliu de Llobregat (Barcelona). Fidel fins al final en el compliment de les seves obligacions, fou detingut amb la resta de religiosos i assassinat el 27 de juliol de 1936

al veí terme municipal de Pallejà.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ JOAQUÍN (JACINTO) GÓMEZ PEÑA

Nasqué el 26 de juliol de 1895 al Barri de Alfoz de Bricia, Campino (Burgos). Un oncle i un germà eren religiosos escolapis. Al 1910, ingressà a la Congregació de Sant Pere ad Vincula. Transcorregut el temps del Noviciat, professà al 1912. Després de complir el Servei Militar fou admès a la professió perpètua al gener de 1922. Expulsada la Comunitat de la casa de Barcelona, el 20 de juliol de 1936, s'acollí a la de Sant Feliu de Llobregat. Allí, el dia 26, fou arrestat amb els altres religiosos. Portats al calabós local, un grup de milicians de la veïna localitat de Molins de Rei, a les 12h de la nit, els tragué del calabós i els portà a la vora del riu Llobregat a Pallejà, on foren executats cap a les 3h de la matinada del dia 27 de juliol de 1936. Fou un religiós fidel i complidor que merescué la confiança dels seus superiors.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ MÀXIM (JOSEP) FRANCO RUIZ

Nasqué el 24 de març de 1906 a Sotragero (Burgos). Fou batejat l'endemà i confirmat el 18 de setembre de 1910. Era el primogènit de 14 germans i germanes. Ingressà a la Congregació als 19 anys. Començà el noviciat el 22 de maig de 1926. Professà l'any següent i va emetre els vots perpetus el 24 de setembre de 1932. Exercí funcions d'educador amb els nens de l'Asil Durán de Barcelona. Traslladat a la casa de Sant Feliu, prosseguí la seva funció educativa amb entusiasme i alegria. Quan el 26 de juliol de 1936, els milicians assaltaren el Centre, patí la mateixa sort que els seus germans. Fou capturat i assassinat al terme de Pallejà. Tenia un alt sentit de la responsabilitat; era de tracte jovial i bon guia dels seus alumnes; fou virtuós religiós, piadós i professà un gran amor a la Mare de Déu.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ JOAQUÍN JOSÉ PUENTE GONZÁLEZ

Nasqué el 25 de desembre de 1915 a Sant Andrés de Montearados (Burgos). Fou batejat tres dies després i confirmat el 13 d'octubre de 1922. Cinc anys després que el seu germà Bernardo (Emilio), inicià el noviciat a Marsella el 23 de setembre de 1934. Un any després realitzà la seva professió religiosa. Tornà a Espanya, destinat a Sant Feliu. Alternà els seus estudis amb el servei als alumnes de l'Asil. El 19 de juliol de 1936 estava destinat a Barcelona. Quan la casa va ser assaltada, va trobar refugi a casa d'uns amics. El 26 de juliol, quan visitava als religiosos de Sant Feliu, fou capturat amb tota la comunitat. La seva trajectòria fou la dels seus germans. Assassinat al costat del riu Llobregat, la seva agonia es perllongà durant quatre hores. Al moment de recollir els cadàvers, un milicià el veié amb vida

i submergí el seu cap al riu fins donar-li mort.

Era un religiós fervorós i observant, admirat per la seva aplicació i pietat, i que cuidava responsablement als menors acollits.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ BERNARDO (EMILIO) PUENTE GONZÁLEZ

Nasqué el 5 de març de 1911 a Sant Andrés de Montearados (Burgos). Fou batejat l'endemà i confirmat al setembre de 1916. Tenia una tieta religiosa escolàpia, tres oncles i tres cosins religiosos de Sant Pere ad Vincula. Va conviure dos anys amb un oncle sacerdot diocesà abans d'entrar a la Congregació. Professà a Marsella, el 19 de març de 1930. Al juliol de 1936, havia rebut les Ordres Menors i acabat el segon curs de Teologia. Després de l'assalt a la casa de Barcelona, visqué a casa d'uns amics. Va ser reconegut al carrer i capturat. Quan el van interrogar, va mostrar en tot moment fidelitat, fortalesa i fermesa en la seva fe. Fou executat a Montjuïc per ser religiós. El dia 27 de juliol ingressà cadàver a l'Hospital Clínic. Va ser identificat per un alumne i per altres coneguts. Home reflexiu i piadós; unia esforç, estudi i cordialitat; va saber convertir la seva preocupació social en oració i servei.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ ESTANISLAO DE KOSTKA (ISMAEL) TAJADURA MARCOS

Va néixer a Las Quintanillas (Burgos) el 17 de juny de 1902. Fou batejat tres dies després i rebé la Confirmació dos anys després, al 1904. Ingressà a la Congregació de Sant Pere ad Vincula i professà al 1919. Li encomanaren el càrrec d'infermer a causa de la seva sensibilitat i dedicació. Quan els milicians assaltaren la casa de Barcelona, fou acollit a casa d'uns amics i familiars. Patí diferents registres, detencions i interrogatoris, per això s'apuntà com a voluntari en un grup de milicians, amb la idea de passar a la zona de no persecució religiosa. Però, no ho va aconseguir. Va ser identificat com a religiós de l'Asil Durán, a Alcanyís (Terol). El van jutjar i condemnar. El van executar a l'alba del 18 de setembre de 1936. Era molt humil i

posava gran aplicació, dedicació i cura en totes les seves ocupacions. Actuà amb fidelitat, fe, fortalesa i prudència en els diferents moments de la persecució religiosa.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ ÀNGEL DE L'ESGLÉSIA OCINA

Nasqué l'1 d'octubre de 1913 a Nidàguila (Burgos). Fou batejat el mateix dia del seu naixement. Ingressà a la Congregació al 1926. En acabar el noviciat a Marsella, va professar l'11 d'octubre de 1931. Va tornar a Barcelona per continuar els seus estudis i va residir en aquesta ciutat fins al 1936. Va ser en aquest any que va professar els vots perpetus, va acabar el segon curs de Teologia i va rebre les Ordres Menors. Els milicians el van expulsar de la Casa-Asil amb tota la Comunitat. Després d'alguns incidents, persecucions i detencions, fou acollit a la llar de Gregorio Díez Blanco, on va romandre fins al 15 de febrer de 1937, dia en què fou detingut amb altres 5 germans religiosos i laics. Tots van ser empresonats a la Txeca de Sant Elies (1). Els van conduir a la Rabassada (2) i allà van ser executats i llançats a una fossa comuna. Era intel·ligent i

bondadós, noble i humil. En fi: el seu nom li era propi, la seva vida i la seva conducta foren perfectes, era un veritable àngel”.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ RICARDO (ALBINO) GUERRA VILLAIZÁN

Va néixer el 14 de setembre de 1913 a Arenilla de Riupisuerga (Burgos). Fou batejat el 17 del mateix mes. En acabar el noviciat a Marsella, va professar a la Congregació de Sant Pere ad Vincula al 1931. Va ser traslladat a Barcelona, on va continuar els seus estudis. Al 1936 va acabar el segon curs de Teologia i estava admès a la professió perpètua. Quan la casa de Barcelona va ser assaltada i els religiosos van ser expulsats, el Germà Ricardo va ser acollit en diferents cases. Els milicians el van detenir, amb la resta de perseguits, quan estava visitant als religiosos que es refugiaven a casa del Sr. Gregorio Díez. El destí de tots els capturats va ser el mateix: la Txeca de Sant Elies (1), l'afusellament a la Rabassada (2) i ésser llançats a una fossa comuna. Va ser un religiós virtuós, prototip de bon educador, jovial i comprensiu.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

GERMÀ ACACIO Mª CALLEJA SANTAMARÍA

Va néixer a Yudejo (Burgos) el 7 de maig de 1915 i fou batejat als dos dies. Complert l'any de noviciat, va professar a Marsella el 1934. Va estudiar Humanitats i Filosofia a la Casa de Barcelona, on es trobava la nit en què els milicians l'assaltaren. Fou pres juntament amb un altre religiós i un grup d'alumnes. Visqué ocult a casa d'uns amics i coneguts. Patí registres i detencions. Finalment es va refugiar a casa del Sr. Gregorio. El Germà Acacio va ser un dels 6 capturats, empresonats i executats.

Fou amant de la seva vocació, obedient, atent a les necessitats dels alumnes. I va mostrar el seu esperit fratern en la vida comunitària.

Religiós de la Congregació de Sant Pere ad Vincula

SR. GREGORIO DÍEZ BLANCO

Va néixer a Nidáguila (Burgos) el 24 de desembre de 1899. Fou batejat el mateix dia del seu naixement i confirmat al 1903. Es va traslladar a Barcelona per motius laborals. Allà va treballar a la companyia de tramvies. Es va casar amb Paulina Díez Anidobro. Van ser pares de quatre fills. Paulina va morir el 24 de març de 1930. Per aquest motiu Camila, germana de Gregorio, exercí de mestressa de casa. Quan esclatà la Guerra Civil no dubtà en acollir a casa seva els religiosos que ho sol·licitaren. Acudí a la presó de Sant Feliu, posant en perill la seva vida, per demanar l'alliberament dels religiosos de Sant Pere ad Vincula que hi estaven detinguts. El 15 de febrer de 1937 va ser arrestat al seu domicili, junt amb tres religiosos, la Sra. Camila i el seu fill Eliseo. Tots ells van ser executats a la Rabassada (1) i llançats a una fossa comuna.

Va ser un fervent catòlic que practicà l'hospitalitat, la justícia i l'amor al proïsme. Responsable en el seu treball, pare afectuós, procurava l'educació humana i religiosa dels seus fills.

Laic

SRA. CAMILA DÍEZ BLANCO

Va néixer a Nidáguila el 14 de setembre de 1889 i fou batejada el mateix dia. Va rebre la Confirmació a Sédano, l'any 1892. La seva infància i joventut van transcórrer a terres burgaleses. Quan, el 21 de març de 1930, el seu germà Gregori va quedar vidu, es va traslladar a Barcelona per fer-se càrrec de la seva família. Al 1936 va acollir a casa diversos religiosos de la Congregació de Sant Pere ad Vincula, tot i sent conscient del perill que suposava per la seva pròpia vida i la de la seva família. Va cuidar i protegir a tots els religiosos allotjats a casa seva durant set mesos. El 15 de febrer de 1937, cinc milicians i una milicià van assaltar la seva casa, van destruir tots els objectes religiosos i la van detenir juntament amb el seu germà, els tres religiosos i el Sr. Eliseo. Tots van patir la mateixa sort: Txeca de Sant Elies (1), execució a la Rabassada (2) i fossa comuna. Camila era bondadosa i senzilla amb tothom, hospitalària. Era una dona que afavoria la pràctica religiosa dels allotjats a casa seva.

Laica

SR. ELISEO MORADILLO GARCÍA

Va néixer el 10 de setembre de 1906 a Celada del Camino (Burgos) i fou batejat el 16 del mateix mes. El seu pare, peó de camins de la via fèrria, canviava sovint de domicili. Poc abans d'esclatar la guerra, es traslladà a Barcelona a la recerca de treball i s'allotjà de moment a la casa de la Congregació. En esclatar la persecució religiosa uní la seva

vida a la dels religiosos. Com a seglar de confiança, feia d'intermediari entre els religiosos. El 15 de febrer de 1937 fou arrestat a casa del seu pare, participà amb pietat i amb fe del destí final dels altres cinc capturats.

Era amable, noble i servicial. Va acceptar el risc que suposava viure amb els religiosos i ajudar-los en tot el possible.

Laic

GERMANA ANDREA (RAMONA) SOLANS BALLESTÉ

La Germana Andrea va néixer a Lleida el 3 d'abril de 1875. Va ser batejada a l'Església de Sant Llorenç màrtir. A l'edat d'un any rebé el Sagrament de la Confirmació. Ingressà a l'Institut de Caputxines de la Mare del Diví Pastor a l'abril de 1893, a Sants, i professà el 13 de desembre de 1899 a Igualada.

El testimoni de les Germanes és unànime: era entregada, alegre, creativa. Aquesta entrega havia madurat en una forta vida interior i en un profund amor a Maria, Mare del Bon Pastor, que incansable s'esgota fins a donar la vida per les seves ovelles. Amor a Maria que transmetia amb il·lusió i convicció a les seves alumnes que recorden com, diverses vegades al dia, els en parlava, i la buscaven amb freqüència. Invocaven la força i protecció de Maria en començar i acabar les classes. A imitació de Maria, el seu FIAT, és l'himne a l'obediència i l'himne de l'alegria. "El que Déu vulgui en mi."

La Persecució Religiosa espanyola la sorprengué a la Comunitat de Premià de Mar. Els milicians la reconegueren com a religiosa i l'afusellaren el dia 31 de juliol. Fou identificada pel número que tenia d'ingrés a la Congregació. De Maria rebé la força per viure estimant i morir perdonant, amb les mateixes actituds de Crist.

Els trets franciscans de senzillesa, humilitat i l'alegria eren viscuts per cadascuna d'aquestes tres germanes de manera molt notòria. L'Eucaristia diària, que tant estimava el beat José Tous (fundador), els infongué la força necessària per sofrir amb Crist.

Religiosa de la Congregació de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor.

GERMANA Mª AUXILIO (JOSEFA) NOGUERA

Va néixer a Manresa (Barcelona), Bisbat de Vic. Fou batejada el 4 de juliol de 1870 i confirmada el 25 d'octubre del mateix any. Va ingressar al Noviciat de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor al 1896, a Sants (Barcelona), on va fer la seva Professió Perpètua al 1903.

En esclatar la revolució de 1936 estava destinada a la Comunitat de Premià de Mar (Barcelona). En un primer moment, es va allotjar amb la Germana Andrea Solans a la casa dels Srs. Estival, esperant l'oportunitat de viatjar a Manresa, on vivia la seva família. Un fill dels Srs. Estival, que les va acompanyar en el seu viatge a Barcelona, va ser testimoni de la seva detenció.

Recentment s'ha trobat el Sumari pertanyent a la mort d'ambdues germanes. Van morir entre l'Hospitalet i el Prat de Llobregat, concretament a La Torrasa, el 31 de juliol de 1936. Van ser portades ambdues aquest mateix dia al Dipòsit Judicial d'Hospitalet i enterrades a la Fossa Comuna d'aquesta

població. Va poder ser identificada perquè es va trobar a la seva butxaca el mocador amb el número 170, exactament el nº de registre a la Congregació.

Com a autèntica seguidora de sant Francesc d'Assís i del beat José Tous, destaca en ella, la veritable alegria que brolla de l'entrega generosa i agraïda al Senyor. És l'alegria de poder viure en la pau i el goig de Déu. Segons explica alguna de les seves alumnes, "inspirava confiança", atreïa amb les seves iniciatives, la seva pedagogia innovadora en aquell moment, i per la seva senzillesa i bondat. Buscava que cada alumna fos la protagonista de la seva pròpia formació. La seva vida i també la seva mort són testimoni del valor de l'amor i del perdó, i de la convicció que Déu és l'únic absolut a la vida, idea que amb freqüència inculcava a les seves alumnes i que visqué fidelment fins a donar la seva vida.

Religiosa de la Congregació de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor

GERMANA PATROCINI (MARIA) VILANOVA

Nascuda a Sant Feliu de Codines (Barcelona) el 13 d'abril de 1877. Dos dies més tard fou batejada a la Parròquia de Sant Feliu i als tres anys rebé el Sagrament de la Confirmació. Ingressà a l'Institut de Caputxines de la Mare del Diví Pastor al 1908, professà a la Casa Noviciat de Sarrià al 1909. Formava part de la Comunitat-Col·legi de Sarrià en iniciar-se la persecució.

Com totes les altres Germanes fou obligada a sortir de la Casa el 19 de juliol de 1936 i es refugià en una casa veïna, la dels Srs. Aumedes. Fou testimoni de l'assalt i l'incendi del Col·legi de Sarrià.

No podent continuar en aquesta casa, cercà refugi a casa del seu germà a Sants, però als pocs dies, tement comprometre'ls, amb molta delicadesa deixà una nota de comiat i abandonà la casa. Oferí els seus serveis a l'Hospital Clínic, on van reconèixer que era religiosa i no la van admetre. La Germana Dolors Massó explica: "La Germana Patrocini pressentí que moriria i em demanà que li cosís un crucifix a la roba interior, doncs preveia el que li esdevindria en el camí. Vaig saber després que el dia 31 de juliol el seu cadàver fou introduït a l'Hospital Clínic".

Aquesta Germana portava una vida oculta i senzilla, de Germana Caputxina, tan simple, que no reflecteix sinó la humil fidelitat en les coses ordinàries, en la trobada amb les Germanes, amb els nens i joves, per transmetre'ls que Déu els estima. Una vida modesta i humil, fent amb senzillesa, alegria i perfecció la missió encomanada per l'Institut. Germana convençuda i que estimava la seva vocació, que havia sentit a l'edat de 14 anys i veié complerta als 31, per haver d'ocupar-se de la seva família.

Religiosa de la Congregació de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor

MARE CARLOTA DE LA VISITACIÓ (BAUDELIA) DUQUE BELLOSO

Va néixer a Nava del Rei (Valladolid) el 20 de maig de 1872. Tres dies després rebé el Sagrament del Baptisme i, amb cinc mesos de vida, el de la Confirmació. Als 7 anys d'edat quedà òrfena de pare. Era la gran de sis germans. La Beata Carmen del Nen Jesús, fundadora de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, va obrir una casa en aquella ciutat. Baudelia, captivada per l'esperit i la forma de vida de les religioses, sol·licità l'entrada al Noviciat d'Antequera (Málaga) als 15 anys. Amb el nom de Carlota de la Visitació, va emetre els primers vots al febrer de 1889 i, al 1893, els vots perpetus. Als 21 anys, obtingué

el títol de Mestra a l'Escola Normal de Sevilla. Conduïda per l'amor a Déu i a la Congregació, i pel servei competent als germans, va ocupar diferents càrrecs de responsabilitat a la Congregació: va ser Secretària fidel de la Fundadora, Secretària i Consellera General, Superiora de Comunitats i Directora de Col·legis. En els últims anys de la seva vida va patir algunes incomprensions, en les quals demostrà la seva fidelitat al carisma.

La persecució religiosa la trobà a Vilanova de Bellpuig (Lleida). Quan la Comunitat de la Casa-Col·legi va ser expulsada, fou acollida en diversos domicilis. Refugiada en un domicili de Barcelona, els porters la van delatar com a religiosa. La FAI la detingué. En coherència amb tota la seva vida, la lliurà per amor a Déu a Barcelona l'11 (14) de novembre de 1936.

Cal destacar el seu esperit d'oració i pietat, la seva bondat, amabilitat i fermesa de caràcter. Sobresortí en fidelitat, lliurament i servei a la Fundadora i a la Congregació. Poc abans de morir escrigué una Vida de la Beata Mare Carmen, en la qual podem trobar reflectides les seves pròpies virtuts i la seva vivència de l'esperit de la Congregació.

Religiosa de la Congregació de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors

VIGILIA DE ORACIÓN

9 de Noviembre de 2018, a las 19:00h
Basílica de Santa María del Mar

BEATIFICACIÓN DE LOS MÁRTIRES

10 de Noviembre de 2018, a las 11:00h
Basílica de la Sagrada Familia

MISA DE ACCIÓN DE GRACIAS

11 de Noviembre de 2018, a las 13:00h
Catedral de Barcelona

« El llegat de santa Claudina es fa actualitat en Isa Solá »

La periodista Mey Zamora ha dedicat un llibre a la religiosa catalana assassinada a Haití

Catalunya Cristiana 28 octubre 2018

CARME MUNTÉ

El 2 de setembre del 2016, moria assassinada a Haití Isa Solá, mestra i infermera, religiosa barcelonina de la Congregació de Jesús-Maria. Li van disparar per robar-li els diners que acabava de treure del banc. La notícia va córrer com una reguera de pólvora. A molts quilòmetres de distància, a Barcelona, la periodista Mey Zamora en traçava un esbós per a La Vanguardia: records d'infància i de joventut del temps que van compartir al Col·legi Jesús-Maria de Sant Gervasi. Va ser el germen del que dos anys després ha esdevingut un retrat complet d'Isa Solá: Lo que no se da se pierde (Plataforma Editorial).

Com recorda la Isa Solá de la infància i la joventut?

Ens portàvem un curs de diferència, però coincidíem sobretot en les activitats extraescolars més vinculades a l'acció social de les religioses de Jesús-Maria. Vam compartir diversos estius a la comunitat de Macael, a Almería. Va ser una experiència molt intensa en què ella ja expressava el desig de ser religiosa.

Formava part d'una generació del Col·legi Jesús-Maria de Sant Gervasi de la qual van sortir quatre religioses de la congregació. Una generació molt potent!

En aquell temps al col·legi es vivien uns aires moderns i la nostra generació ens hi sentíem molt còmodes. Isa Solá i la seva amiga Maite Valls van ser vocacions gairebé paral·leles. I poc després les van seguir Rosa Ros i Maria Viader.

La notícia del seu assassinat va córrer com una reguera de pólvora a través dels grups de WhatsApp. Com es va rebre?

Va ser un gran impacte, sentíem molta incredulitat. Una periodista de La Vanguardia, exalumna de la mateixa escola, em va demanar un escrit. Des d'aquell moment, de forma progressiva, em vaig anar endinsant en la seva vida. Em vaig preguntar què havia estat de

la seva vida des dels 20 anys, després d'haver compartit tantes experiències, fins als 51, quan va ser assassinada.

Què descobreix d'ella que no sabia i que més la sorprèn?

Recordava molt vivament la seva bellesa, la seva veu, la seva passió per la música, i com em va impactar la seva vocació religiosa. Després, a través dels testimonis de les persones que la van

conèixer, i especialment de la seva correspondència, he descobert una persona que s'havia fet gran i forta, amb tot el seu encant personal i la seva creativitat, i que mai no va flaquejar en la seva convicció religiosa. Per tant, el que més m'ha impactat és la fortalesa de les seves conviccions. També m'he adonat que hi ha moltes vides anònimes, com de fet

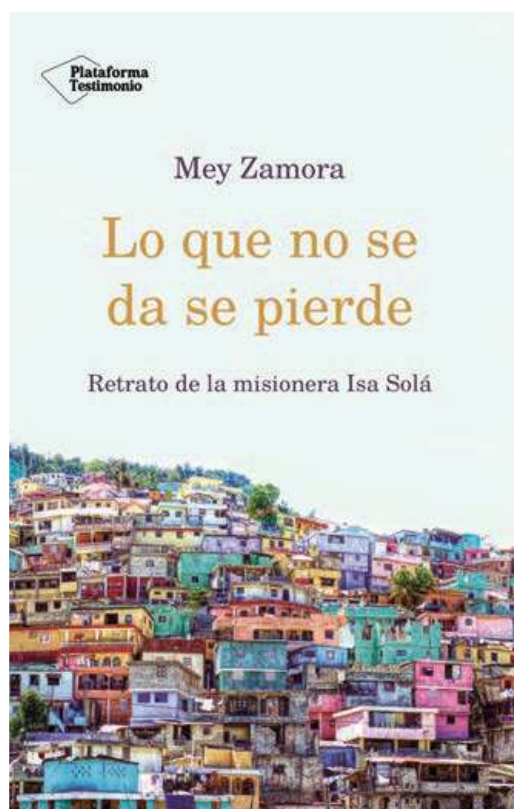
ho era la de la Isa, fent coses increïbles però que no tenen cap reconeixement. És la mort la que l'ha posada en primer pla i li ha donat visibilitat.

La seva mort va ser un cop dur però ella ja intuïa que podia passar-li alguna cosa.

El darrer estiu que va visitar Catalunya en va parlar amb persones diverses. Havia comentat que les coses estaven difícils a Port-au-Prince, que potser un dia li passaria alguna cosa. Una persona blanca traient diners d'un banc era un botí força cobejat. Tant és així, que cinc mesos abans de la seva mort va escriure el seu testament vital. És un escrit molt serè en què no mostra temor, sinó una gran assimilació.

Al llibre rememora l'assassinat d'una altra religiosa de la mateixa congregació, Carmen Samaranch, i com a la mateixa Isa Solá l'havia commogut de jove.

Hi ha dues màrtirs a la congregació i totes dues són catalanes. Però el més increïble de tot és que van ser assassinades el mateix dia però amb 33 anys de diferència: Carmen Samaranch, a Guinea Equatorial i Isa Solá, a Haití. Abans de fer els vots perpetus, Isa Solá va expressar en un escrit que la seva inspiració havia estat Carmen Samaranch.

Més d'un centenar d'entrevistes li han permès traçar un retrat complet d'Isa Solá.

La gent ha estat molt generosa a l'hora d'explicar els seus records i de compartir la seva correspondència personal. A grans trets podem dir que el llibre es divideix en dues etapes. D'una banda, la joventut i la primera etapa de missionera a Guinea Equatorial. De l'altra, Haití, perquè va marcar un punt d'inflexió a la seva vida, especialment arran del terrible terratrèmol del 2010.

Un cop morta, tot el seu llegat a Haití ha tingut continuïtat?

Després del terratrèmol, Isa Solá va posar en marxa un taller de pròtesis. Arran de la seva mort ha estat uns mesos sense activitat però ara hi ha la voluntat, tant per part de la congregació com de l'equip mèdic i humà del Projecte Haití, de reactivar-lo, sota la supervisió de la religiosa espanyola Josela Gil. Amb la finalitat, tal com desitjava la Isa, que sigui la mateixa gent del país qui se'n faci càrrec. D'altra banda, ella també s'havia implicat en projectes educatius i la seva gran il·lusió era fundar una escola de la Congregació de Jesús-Maria. Precisament Josela Gil ens ha explicat que ja disposen d'un terreny per fer-la realitat. Altres iniciatives com la clínica mòbil també segueixen endavant.

Aquest és el llegat material, però i l'espiritual?

El llegat que ens va deixar la nostra fundadora, Claudina Thévenet, es fa actualitat amb el testimoni d'Isa Solá. Posa en relleu la virtut del perdó, tal com llegim en el seu testament vital: «Benvolguts tots, si llegiu això és perquè s'han acabat els meus dies en aquest món. No estigueu tristos per si me'n vaig massa aviat per a vosaltres. Ha passat quan havia de passar. Déu ho sap i és el que importa.» Així mateix, la Isa és un bon testimoni de cara als estudiants dels col·legis de Jesús-Maria, que poden veure com una jove com ells, amb un llenguatge actual, no un personatge de fa 400 anys, va decidir consagrar-se a Déu i dedicar la seva vida als altres.

CONFER: XXV asamblea general

PROGRAMA XXV ASAMBLEA GENERAL 13-15 noviembre 2018

A los 25 años de nuestro caminar juntos como una única CONFER, reafirmamos nuestra confianza en el Señor que nos llamó.

Agradecemos el camino que hemos recorrido fiados de su Palabra y afrontamos con esperanza y llenos de gozo este nuevo tiempo que se nos anuncia, porque quien nos llamó lo sigue haciendo hoy.

El Señor sostiene nuestro caminar, alienta nuestros esfuerzos, purifica nuestros logros y, sobre todo, nos hace mirar nuestro futuro con esperanza renovada, “no por nuestros méritos, sino conforme a su bondad”.

MARTES 13 DE NOVIEMBRE

15:30 Entrega de carpetas

16:00 Apertura de la Asamblea

Saludos

Mons. Renzo Fratini, Nuncio de S.S. en España

Mons. Jesús Catalá, Presidente de la CEVC

Mons. Ricardo Blázquez, Presidente de la CEE

Mons. Carlos Osoro, Arzobispo de la diócesis de Madrid

Mª Rosario Ríos, ODN, Presidenta de la CONFER

Presentación de Candidatos

Un vocal masculino y dos vocales femeninas

17:30 Descanso

18:30 Acto inaugural

20:30 Final de la Jornada

MIÉRCOLES 14 DE NOVIEMBRE

09:00 Eucaristía

Preside Mons. Jesús Catalá

Presidente de la CEVC

10:00 «Aprendizajes de la historia para una nueva Vida Consagrada»

Emili Turú Rofes, FMS

Pilar Benavente Serrano, MNSA

11:30 Descanso

12:00 Continuación

13:00 Presentación de Memorias y Presupuesto

14:00 Comida compartida
16:00 «Dio testimonio de todo lo que vio» [Ap 1,2]
16:15 «Los pobres nos desvelan el futuro»
Pepa Torres, ACJ
Paula Domingo, CCV, de la asociación ELIN, en Ceuta
Jorge Dompablo, sacerdote diocesano de Madrid
18:00 Descanso
18:30 Elección de vocales
19:00 Concierto
«Fábrica de sueños»
20:30 Final de la Jornada

JUEVES 15 DE NOVIEMBRE

09:00 Oración
09:30 «Futuro de la Vida Consagrada y esperanza de los jóvenes»
Mons. João Braz de Aviz
Prefecto de la CIVCSVA
Diálogo
11:30 Descanso
12:00 Aprobación de Memorias y Presupuesto 2019
12:30 La CONFER apuesta por «un futuro lleno de esperanza»
Clausura de la Asamblea
Mª Rosario Ríos, ODN
Presidenta de la CONFER
13:30 Eucaristía
Preside Mons. João Braz de Aviz
Prefecto de la CIVCSVA
Final de la XXV Asamblea

« Acoger y anunciar al Dios de las periferias »

Jornada de Formació Permanent

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

« ACOGER Y ANUNCIAR AL DIOS DE LAS PERIFERIAS »

1. Espiritualidad para una vida religiosa en salida
2. Portadores y portadoras de sueños
3. Profetas de la comensalidad abierta de Jesús

a càrrec de

Pepa Torres Pérez

Pepa Torres Pérez és religiosa de la Congregació de les Apostòliques del Cor de Jesús. Filòloga, teòloga i educadora social. Professora de l'Institut Superior de Pastoral de Madrid, en el qual coordina el seminari *Mujeres en Diálogo*.

Viu en una comunitat intercongregacional al barri madrileny de Lavapiés que ha donat origen a la Xarxa interlavapiés, una xarxa de suport mutu contres les fronteres i la precarietat

Membre del Consell Assessor de la Càtedra de Teologia Contemporània "José Antonio Romeo". Premi Alandar en el 2019 per a la defensa dels drets de les persona migrants. Premi del Consell Municipal de la ciutat d'Albacete per la seva aportació a la Coordinadora Presó i societat, en defensa dels drets de les dones preses (2000). Combina la docència i la investigació teològica amb l'acompanyament a persones i col·lectius compromesos al món de l'exclusió especialment dones i migrants. Co-fundadora de l'associació *Colectivo Agar, espacio de investigación y encuentro desde la diversidad*, que té com a objectius el foment del diàleg intercultural i interreligiós des de la perspectiva de les dones

Autora de nombroses publicacions les més recents *Teología desde las víctimas* (2017), *Cartas a Francisco* (2017) i *Decir Haciendo. Crónicas de periferias* (2017).

Data: 17 de novembre de 2018, dissabte. **Hora:** 9.45-13.30 i de 15.30-17.30

Lloc: Salesianes - Col·legi Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona).

Pas 1 - Inscripcions: UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA. Correu electrònic: urc.info@gmail.com

Tot indicant el nom i cognoms de la persones o persones participants i la institució a la que pertanyen.

Pas 2 - Pagament 20 €: Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres PT**

« No puedo permanecer callado »

Joan Morera Perich, 2-11-2018 *Jesuita licenciado en Teología Bíblica en la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma, con una tesis que compara la noviolencia activa (NOVA) en el Siervo Sufriente de Isaías y en Jesús de Nazaret. Autor de "Diàleg de sords? Pedagogia per a reconciliar conflictes" (Claret 2009), y con interés por capacitar a las víctimas de los conflictos desde la NOVA del Reino.*

Hoy han salido a luz los documentos de la Fiscalía y Abogacía del Estado con las peticiones de condena hacia los catalanes acusados, algunos de los cuales llevan más de un año en la cárcel preventiva sin ningún juicio justo ni presunción de inocencia. Por mi especialización en no-violencia activa y desde mi conciencia formada en valores humanos y cristianos denuncio que parte de la sociedad incluida la Fiscalía y la Abogacía del Estado Español no entiende o no quiere entender qué significa reivindicación, combate pacífico y libertad de expresión, y por ello lo criminaliza.

Que dos personas como los «Jordis», liderando una manifestación pacífica de miles de indignados el 20 de septiembre de 2017 sin ningún herido, pidiendo la calma desde lo alto de unos coches donde habían subido minutos antes periodistas, desconvocando a la gente pacíficamente como muestran decenas de vídeos, sean ahora acusados entre otros de rebelión por la fiscalía pidiendo 17 años de cárcel es algo inmoral y fuera de toda ley, porque impide el derecho a disentir pública y pacíficamente, un derecho humano. Que personas que se organizaron junto con miles de catalanes

para poner urnas y permitir una votación en la calle se les pida 25 años de cárcel cuando en Europa los demás políticos organizadores han sido dejados en libertad evidencia que algo del sistema judicial español está fallando gravemente. Por ello, considero que no puedo permanecer callado porque no es un tema de ideas políticas sino de justicia social y cultural: estemos a favor de la unidad de España o a favor de la independencia de Cataluña —son ambas muy respetables—, debemos denunciar lo inmoral e injusto desde todas las partes.

Este juicio se está volviendo vengativo y de escarmiento debido a la manipulación de la palabra violencia: al no encontrar rebelión violenta en los medios utilizados, atribuyen sin pruebas la violencia a los fines (el deseo de independencia) para imputar a los que la defienden. Se juzga, pues, la idea y no el hecho: esto resulta muy peligroso y politizable. La independencia se concibe para algunos como algo legítimo y moral, y para otros como algo condenable e inmoral: si unos jueces, que tienen todos opinión sobre el asunto, deben dictar sentencia según los fines, estarán juzgando la bondad o maldad de la independencia, y no los hechos empíricos cometidos (manifestación o urnas), donde no hay violencia sino estrategia noviolenta.

Esta forma de afrontar el conflicto catalán acaba por legitimar que un enemigo político sea criminalizable por un estado, y por tanto abre la puerta a encarcelar la oposición en cualquier país. Me uno, con este mensaje, a la petición de garantías del Estado de Derecho hacia las minorías culturales y protección para las personas que luchan pacíficamente por una causa.

« Encuentro Mambré »

El pasado domingo día 28 de octubre, el grupo intercongregacional "Mambré" retomó sus buenas costumbres tras el verano y volvió a encontrarse de nuevo. Esta vez fue en la Torre Gironella (Salesianas - Sarrià).

Los religiosos que formamos Mambré nos juntamos desde hace varios años, dos o tres veces por trimestre, siempre que los respectivos calendarios y agendas lo permiten. ¡Con empeño, lo conseguimos!

Nuestros encuentros son de crear relaciones, de conocernos poco a poco, con nuestros rasgos comunes y nuestras "diferencias" pero siempre unidos por lo mismo: nuestra opción por Jesús y el Reino

Nos juntamos cada vez en casa de uno de los del grupo en un clima de "relax" Una forma sencilla y acogedora, una manera "distinta" en la que rezamos juntos, tomamos algo (café, refresco o zumo y algo sólido) pero, sobre todo, compartimos nuestra vida, las cosas que nos pasan, cómo las vivimos... Nos reímos, nos escuchamos, aprendemos de las historias que nos contamos.

Sin guión y sin prisa; sólo con ganas de estar un rato juntos y hablar de la vida.

El domingo comentamos a partir de la carta que los jóvenes han enviado al Papa tras el Sínodo, y también acerca de la importancia de la escucha en el día a día. Qué difícil es escuchar de verdad, qué difícil se hace expresarse con libertad, con serenidad, con verdad; qué complicado entenderse... Pero dentro de toda la dificultad y la complicación, ¡qué *momentazo* cuando se intenta y sale!

Ya sabes, si quieres venir a Mambré, ¡ven! La puerta está abierta.

Anna Boj, Elsa Franco, Angels Dresaire, Neus Artacho, Milagros Moreno, Merche Mañeru, David Guindulain, Anna Cuomo (GRUPO MAMBRE)

Excel·lent acollida del seminari sobre la Missió Pastoral

Missió pastoral avui a Catalunya

Claus per a religioses i religiosos nouvinguts

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Dates i llocs	Primera fase: 27 i 28 d'octubre de 2018, dissabte i diumenge Salesianes - Col·legi Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona) Dissabte Segona fase: 25 de novembre de 2018, diumenge Monestir de Santa Maria de Montserrat: matí Monestir de Sant Benet de Montserrat: tarda
Destinataris	Religioses i religiosos nouvinguts o que ja porten temps aquí i que desitgen implementar millor la seva missió pastoral avui a Catalunya. Dins de la dinàmica de veure, jutjar i actuar, cal fer unes mirades al nostre entorn per trobar-hi camins d'evangelització de manera inculturada.

Programa	
Sessió 1	27 d'octubre, dissabte
	09.00 Recepció. Presentació dels participants i del curs.
	09.30 Una mirada al territori i a la història Montse Puiggròs Llavínés
	11.00 Pausa
	11.30 Una mirada a la societat i a la cultura Lluís Serra Llansana
	13.00 Pausa
	13.15 Eucaristia

	14.00	Dinar
	16.00	Una mirada a la política i a l'economia Carles Armengol Siscars
	17.30	Pausa
	18.00	Una mirada a la realitat religiosa Joan Hernández Serret
	19.30	Fi de la jornada
	28 d'octubre, diumenge	
	09.00	Eucaristia a la Basílica de la Sagrada Família
	10.30	Explicació de la vida religiosa a Catalunya. L'URC. Projectió d'un curt i diàleg amb els participants
	11.20	Pausa
	11.45	Conversa amb religioses i religiosos que han viscut situacions similars. Diàleg
	13.00	Conclusions i preparació de la segona fase
	13.15	Fi del cap de setmana
Sessió 2	25 de novembre, diumenge	
	11.00	Missa conventual al Monestir de Santa Maria de Montserrat
	12.00	Salutació del P. Josep M. Soler, abat Reflexió i diàleg sobre “L'Església a Catalunya” a càrrec del P. Bernabé Dalmau, monjo
	13.30	Dinar
	15.30	Visita del Monestir de Sant Benet de Montserrat Salutació i reflexió de la M. Maria del Mar Albajar, abadessa: “La societat catalana des d'un monestir”
	17.00	Fi de la jornada. Retorn a les comunitats.
Llengua	Castellà	

Novícies i novicis del CEVRE a l'Hospital de Campanya

Els 24 participants al Curs Sistemàtic de Formació Inicial, que tenen classe cada dilluns de 15.30 a 19.30, pertanyents a set congregacions religioses, van visitar el dilluns 5 de novembre la parròquia de Santa Anna, com a Hospital de Campanya. Mon. Peio Sánchez, rector de la parròquia, i Míriam, educadora social, van

fer una excel·lent explicació del sentit i dels serveis que ofereix l'Hospital de Campanya, que vol ser casa, llar per als qui necessiten ser acollits, acompanyats, escoltats... Tal com diuen, la nostra prioritat: el sense sostre. Més de 200 voluntaris/ies estan disposats a escoltar i conversar. Va obrir-se un llarg capítol de preguntes per part de novicis i novícies, molts interessats en la realitat del projecte. En acabar van parlar amb usuaris del servei, en conversa càlida i animada. Ressonen les paraules del papa Francesc: "Una Església ha de ser una casa acollidora, amb les portes obertes sempre". Posteriorment, en tornar a l'aula del CEVRE, van intercanviar els seus sentiments, crides, lectura evangèlica d'aquesta realitat evangèlica als nostres carrers.

Quaranta anys dirigint el Museu de Montserrat

Catalunya Cristiana 28 octubre 2018

CARME MUNTÉ

Montserrat

El P. Laplana ha obert el museu a la modernitat i la contemporaneïtat

«Quaranta anys no és una etapa, és tota una vida», ens comenta el P. Josep de Calassanç Laplana, que el 3 d'octubre va celebrar quaranta anys com a director del Museu de Montserrat. «Han passat volant, ni me n'he adonat», prossegueix, alhora que destaca que la projecció assolida pel museu en els darrers anys no és un triomf personal, sinó d'equip. «Soc conscient de portar el timó i de tenir la darrera responsabilitat, però em sento molt ajudat i fent pinya amb un grup de gent.» Precisament, col·laboradors i amics li van fer un càlid homenatge el 5 d'octubre.

A l'hora de fer balanç, el P. Laplana ens comenta la importància que va tenir l'increment, als anys vuitanta, de la col·lecció de pintura moderna. «L'opció era sortir de l'arqueologia bíblica i de la pintura religiosa per obrir-nos a la modernitat i la contemporaneïtat.» Una obertura que ha culminat més recentment amb la intervenció de l'artista irlandès Sean Scully al monestir de Santa Cecília. Tal com ens comenta el monjo de Montserrat, «la tradició cristiana del romànic i les aportacions de l'art abstracte lliguen molt bé».

L'exemple de l'Institut Art i Espiritualitat Sean Scully ens serveix per il·lustrar un altre dels objectius: organitzar activitats al voltant del museu. «El museu no són només les obres exposades, sinó també una olla que bull, un volcà en erupció que produeix cultura», comenta el pare Laplana. Per això es fan jornades d'estudi, s'ofereixen serveis didàctics per a escoles i famílies, i s'organitzen activitats especials per als amics del Cercle del Museu de Montserrat.

Àgora d'estudi, de diàleg, de comunicació

Així mateix, s'edita una revista en què es dona informació de les activitats del museu i de la seva filosofia. «El nostre és un museu benedictí i de Montserrat basat en un humanisme integral, obert, de fons cristià, una àgora d'estudi, de diàleg, de comunicació.» Una obertura al món cultural que es plasma, per exemple, en el préstec d'obres per a altres exposicions. «Així com abans ens demanaven peces per a exposicions i ens en desenteníem, ara hi ha contactes previs i un seguiment. D'aquesta manera, dels préstecs en diem ambaixades,

perquè és una ambaixada de la cultura catalana, però també del museu i de l'abadia de Montserrat.»

Li preguntem al pare Laplana si el Museu de Montserrat, en què destaca la col·lecció de pintura catalana dels segles XIX i XX, ha esdevingut visita obligada per a les persones que pugen al santuari. «Un 6% de gent que passa per Montserrat visita el museu. No està gens malament, però voldríem que fos un 10-12%», ens confessa.

Amb l'objectiu de crear un discurs viu i actiu, també han posat en marxa la iniciativa Finestra Oberta. «Cada dos mesos una peça que no s'ha vist mai o molt poc passa en aquest espai. Tot això crea un discurs viu i actiu, de manera que el museu no és un cementiri d'obres d'art, és viu.» Això sí, seguint sempre una consigna clara: «Que el quadre que pengem sigui millor que el que despengem.» També val la pena destacar les dues sales d'exposicions temporals amb especial atenció a l'art contemporani.

Un altre tema d'interès són les donacions de particulars i d'entitats privades. Els responsables del museu comenten que cada any n'hi ha una dotzena. «La gent confia en nosaltres perquè sap que l'obra es catalogarà, es restaurarà i no es vendrà.» En definitiva, que estarà en bones mans. «No hi ha cap altre museu que tingui el mateix director des de fa quaranta anys», expressa el P. Laplana. «Al mateix temps, al darrere meu hi ha una comunitat estable, una continuïtat històrica, i això també dona confiança i seguretat.»

Més informació: www.museudemontserrat.com

Sala de Pintura Antiga.

«L'opció era sortir de l'arqueologia bíblica i de la pintura religiosa per obrir-nos a la modernitat i la contemporaneïtat»

«El museu no són només les obres exposades, sinó també una olla que bull, un volcà en erupció que produeix cultura»

«Un 6% de gent que passa per Montserrat visita el museu. No està gens malament, però voldríem que fos un 10-12%»

**Actes, activitats, cursos, seminaris, informacions,
conferències, exercicis, presentacions...**

CADENA DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS

novembre

2018

Organitzen les delegacions diocesanes de pastoral vocacional

DIÒCESI	DIES	INFORMACIÓ
Tarragona	1 - 11 – 21	tel. 639 442 033
Girona	2 - 12 – 22	tel. 972 200 462
Lleida	3 - 13 – 23	tel. 973 268 628
Solsona	4 - 14 – 24	tel. 660 939 110
Tortosa	5 - 15 – 25	tel. 977 440 200
Urgell	6 - 16 – 26	tel. 973 350 054
Vic	7 - 17 – 27	tel. 932 652 226
Barcelona	8 - 18 – 28	tel. 934 541 600
Sant Feliu	9 - 19 – 29	tel. 936 327 630
Terrassa	10 - 20 – 30	tel. 937 337 120

• *Més informació:* www.cadenadepregaria.cat

DIJOUS 8 i DIVENDRES 9 de NOVEMBRE

SIMPOSI HISTÒRIC SOBRE “ELS 800 ANYS DE L’ORDE DE LA MERCÈ”

••• *Organitza:* Orde de la Mercè

••• *Lloc:* Ateneu Universitari Sant Pacià, c. Diputació, 231, Barcelona. *Hora:* 9 h

Més informació: tel. 618 156 268; a/e: simposio@mercedaragon.org; www.mercedaragon.org

••• *Programa:*

09.00 h – Benvinguda

09.30 h – Orde de la Mercè. Síntesi Històrica

10.15 h – Barcelona: context històric en els orígens de l’Orde de la Mercè

11.00 h – Debat

11.20 h – Pausa cafè

11.45 h – Els orígens de la Mercè

12.30 h – Les Redempcions i la seva evolució històrica s. XIII-XVIII

13.15 h – Debat

13.45 h – Dinar

15.30 h – Relació entre l’Islam i la Cristiandat en els Orígens de l’Orde de la Mercè

16.15 h – Les reformes en la Mercè

17.00 h – Debat

17.20 h – Pausa cafè

17.45 h – Fonts historiogràfiques de l’Orde de la Mercè

18.30 h – La Mercè en l’art. El passat en el present

19.15 h – Debat

19.35 h – Fi de la Jornada

NOVEMBRE

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES

Concert	Compositores catalanes del segle XIX soprano: M. Teresa Garrigosa orgue: David Malet i Catalina Terrats Cartell [clik]	divendres 9 de novembre a les 8 del vespre les vespres s'avancen a les 7.15
Conferència	Jesús de Natzaret. Jesucrist. Són dos? És un? Introducció a la persona de Jesús a càrrec de Toni Català, sj professor de teologia Cartell [clik] preu 20 €	dissabte, 10 de novembre de 10 a 1 a la Sala Madrui
Conferència	Com interpretar els textos sagrats? Introducció a la Bíblia Com hem arribat fins a Jesús? (Història de la salvació) a càrrec de M. Claustre Solé doctora en Bíblia i professora de teologia Cartell [clik] preu 20 €	dissabte, 10 de novembre de 4 a 7 de la tarda a la Sala Madrui
Monaquisme i Evangeli	Monaquisme, una resposta a l'Evangeli amb la gna. Griselda Cos	diumenge 11 de novembre a les 6 de la tarda
Conferència	Cap on va el cristianisme. Una mirada cap al futur a càrrec d'Angela Volpini al final cantarà Lídia Pujol Cartell [clik]	diumenge, 18 de novembre a les 5 de la tarda
Dansa contemplativa	Danses senzilles que ens obren el cor i ens fan sentir presents en el present, ara i aquí	dimecres 21 de novembre de 8 a 9 del vespre
Taller de Cal·ligrafia	Iniciació a la lletra gòtica amb la gna. Conxa Adell Cal inscripció prèvia Més informació [clik]	dissabte 24 de novembre de les 9.45 del matí a les 6 de la tarda

10 NOVEMBRE

LA NIT DELS VIDRES TRENCATS

SANT'EGIDIO

**MARXA EN MEMÒRIA
DE LA NIT DELS VIDRES TRENCATS**

KRISTALLNACHT: durant la nit del 9 al 10 de novembre de 1938,
inici de la deportació dels jueus

**DISSABTE, 10 DE NOVEMBRE
A LES 19:15 H**

INICI DE LA MARXA A LA PLACA DEL PEDRÓ
Metro Sant Antoni (L2) o Metro Liceu (L3)

NO HI HA FUTUR SENSE MEMÒRIA

Informació: Twitter @santegidio_es · info@santegidio.es · Tel 93 441 81 23 · www.santegidio.org

DIJOUS 15 i DIJOUS 29

CAPUTXINS DE POMPEIA

El Regne (E. Carrère)

**A càrrec de:
Fra Jacint Duran**

Dijous 15 de novembre a les 20h.

Carrer Riera de Sant Miquel 1, bis. Entrada lliure

La Postveritat

J. García del Muro

29 de novembre a les 20h.

Lloc: Carrer Riera de Sant Miquel 1 bis (Barcelona)
Organitza: Freres Caputxins de Catalunya
Entrada lliure

DIJOUS 29

ASSOCIACIÓ CINTRA

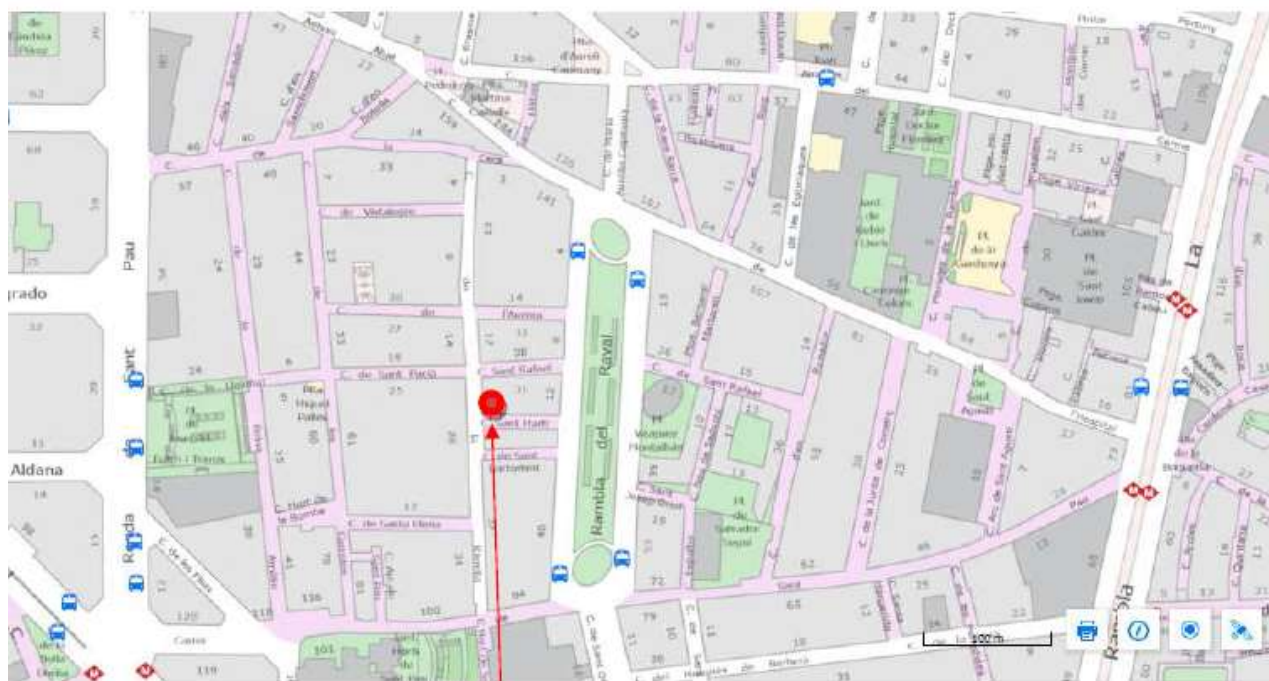
CONVOCATÒRIA

Associació Cintra Assemblea General

2018

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43

Data	Dijous, 29 de novembre de 2018
Hora	18.00 h
Lloc	ESCOLA CINTRA • Carrer Riereta 21 Barcelona
Ordre del dia	1. Reflexió inicial i presentació 2. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea anterior 3. Presentació i aprovació, si escau, del balanç 2017-2018 i del pressupost 2018-2019 de Cintra. 4. Informació Cintra 5. Informació de la Junta sobre perspectives de futur 6. Torn obert de paraula.

Metro Paral·lel

Escola Cintra

NOVEMBRE I DESEMBRE

FUNDACIÓ JOAN MARAGALL

IMATGES DE LA POR - Cicle Aula Eixample

En col·laboració amb la UPF Barcelona School of Management

OBJECTIUS

Reaccionem amb por en determinades situacions. I aquesta reacció pot ser de temeritat o de covardia, de

prudència o de valentia, un moment d'aprenentatge o la immobilitat més estèril. Després d'una primera part del cicle en què vam assajar aproximacions a la por des de la sociologia, la biologia, la teologia o el cinema, aquest any ens demanarem per les imatges de la por en l'art i en la música, per les amenaces que sentim més vives en la societat d'avui i, finalment, pel marge que la por deixa a l'esperança.

COORDINADOR: Oriol IZQUIERDO

PROGRAMA

- Dimarts, 6 de novembre

Les representacions de la por: la por en l'art

Tamara DJERMANOVIC

- Dimarts, 20 de novembre

La societat de la por: terrorisme, xenofòbia i política

Sònia ANDOLZ

- Dimarts, 27 de novembre

Músiques de por

Ferran SÁEZ

- Dimarts, 4 de desembre

Perdre la por: quin marge donem a l'esperança?

Marina GARCÉS

Lloc: Edifici Balmes UPF - BSM (Balmes, 132-134 - Barcelona)

Hora: 19h

Entrada lliure prèvia inscripció. Aforament limitat.

13 NOVEMBRE

ISCREB

[is]creb

Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

Diputació, 231
08007 Barcelona
Tel. 93 454 19 63
Fax 93 323 73 73
www.iscreb.org
secretaria@iscreb.org

- Parlament del Director
- Lliçó inaugural
Un déu transparent?
a càrrec del **Dr. Josep Otón.**
- Lliurament de Diplomes a les promocions de diplomats i llicenciats
- Parlament del Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya
- Parlament del Cardenal Arquebisbe i Moderador de l'ISCREB
- Intervenció musical

Al final de l'acte es servirà un refrigeri

26 DE NOVEMBRE A 2 DE DESEMBRE

III SETMANA DE LA BÍBLIA

27N, 20h,

acte central Setmana de la Bíblia a la Sagrada Família

Es poden consultar tots els actes organitzats al web www.setmanadelabiblia.cat.

Del 26 de novembre al 2 de desembre se celebra la **III Setmana de la Bíblia**, que culmina amb el **Diumenge de la Paraula**, que correspon al Diumenge primer d'Advent. La Setmana compta amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense -els bisbes expressaran la importància de la Paraula de Déu en els escrits dominicals del diumenge 2 de desembre- i està promoguda per l'Abadia de Montserrat, l'Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Editorial Claret i Ràdio Estel-Catalunya Cristiana. El lema escollit per a aquesta segona edició és **La Paraula és molt a prop teu** (Dt 30,14). Durant aquests dies, la majoria de les diòcesis catalanes organitzen, d'una banda, un acte central -amb presència del bisbe- i, d'altra banda, moltes activitats sorgides des de les parròquies i escoles, de manera que es formi una xarxa que capilaritzi la Paraula i faci que s'estengui i es difongui.

L'acte central d'aquesta III Setmana de la Bíblia tindrà lloc el dimarts 27 de novembre, a les 20h, a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. El Dr. **Armand Puig**, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, farà una meditació bíblica sobre **La façana de la Passió de la Sagrada Família**. L'acompanyarà a l'orgue **Juan de la Rubia**, que realitzarà improvisacions a partir del text. És un acte obert, però cal demanar les invitacions prèviament a través del web www.setmanadelabiblia.cat.

Oliba de Vic

Un bisbe de mil anys enrere

Congrés internacional
8 - 10 novembre 2018

Llocs

8 de novembre
Ateneu Universitari Sant Pacià (Barcelona)

9 de novembre
Universitat Autònoma de Barcelona
(Bellaterra)

10 de novembre
Museu Episcopal de Vic (Vic)

Informació i inscripcions

**Secretaria de l'Ateneu Universitari
Sant Pacià (AUSP)**
Diputació, 231 - 08007 Barcelona
Tel. (34) 93 453 49 25
congressos@edusantpacia.cat
www.edusantpacia.cat

Comitè científic
Robert Baró (AUSP), Matthias M. Tischler
(UAB), Marc Sureda (MEV)

Preus
40 € general
15 € estudiants, alurats

Data límit d'inscripció
29 d'octubre de 2018

Llengües del Congrés

Català, anglès, francès i italià

Ara fa mil anys, Oliba de Cerdanya (971-1046), abat de Ripoll i de Cuià, fou ordenat bisbe d'Osona. La seva important acció de gestió i renovació, duta a terme des d'aquesta posició preeminent, s'ha llegit des de la Renaixença essencialment com un impuls inicial en la història de Catalunya. Avui, la comprensió de la figura i l'actuació d'Oliba passa per una consideració àmplia del seu context vital, així com per la comparació amb altres prelats del seu temps en el marc de l'Europa occidental. El congrés internacional «Oliba de Vic. Un bisbe de mil anys enrere» es proposa de proveir aquesta perspectiva de la mà de reconeguts especialistes, coincidint amb l'exposició Oliba episcopus que organitza el Museu Episcopal de Vic (27 octubre 2018-10 febrer 2019).

Thousand years ago, Oliba de Cerdanya (971-1046), abbot of Ripoll and Cuià was ordained bishop of Osona (Vic). The important reform activities, carried out from his prominent position, have been interpreted since the so-called Catalan Renaissance (of the 19th century) essentially as an initial impetus on the history of Catalonia. Today, the perception of the figure and the performance of Oliba has also to take into consideration his vital historical context and has to compare him with other prelates of his time within the framework of Western Europe. The International Congress "Oliba de Vic. A Bishop One Thousand Years Ago" aims to provide this perspective offered by internationally renowned scholars, coinciding with the exhibition Oliba episcopus organised by the Museu Episcopal de Vic (27 October 2018 - 10 February 2019).

Organització:

ATENEU UNIVERSITARI
SANT PACIÀ

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

MEV
Museu Episcopal
de Vic

Col·labora:

episcopus

Agència de Creació
i Innovació de l'Ateneu

TEMILA

Oliba de Vic

Un bisbe de mil anys enrere

8 de novembre

Lloc: Ateneu Universitari Sant Pacià (Barcelona)

Sessió inaugural

9.00 h
Acreditació dels assistents

9.30 h
Parlaments d'inauguració

10.30 h
Oliba, bisbe: precisions a les biografies i al diplomàtic.
Ramon Ordeig (ABEV)

11.30 h
Pausa-café

12.00 h
Western Europe in the Age of Abbot-Bishop Oliba: Persistence and Transformation after the Carolingians.
Patrick Geary (Institute for Advanced Study, Princeton)

13.30 h
Dinar lliure

Sessió 1
Política i societat en temps de carnis

Presidència
Antoni Virgili (UAB-AUSP)

15.30 h
Formes d'organització i manifestació del poder.
Stefano Cingolani (UB)

16.15 h
Església i política abans de la reforma gregoriana.
David Abadías (AUSP)

17.00 h
Pausa

17.15 h
Geopolítica europea: relacions a llarga distància.
Josep M. Salrach (UPF)

18.00 h
Arqueologia i territori a la Catalunya de tombants de l'any 1000.
Josep M. Vila (UAB-ACRAM)

18.45 h
Discussió i taula rodona

9 de novembre

Lloc: Universitat Autònoma de Barcelona (Bellaterra)

Sessió 2
Cultura escrita i univers normatiu

Presidència
Jesús Alturo (UAB)

9.30 h
Abbot-Bishop Oliba and His Europe-Wide Network of Knowledge-Transfer and Learning.
Matthias M. Tischler (ICREA/UAB)

10.15 h
Entre tradition locale et influences extérieures. Les chanoines du diocèse de Vic au XIe siècle.
Ursula Vones-Liebenstein (Köln)

11.00 h
Pausa-café

11.30 h
Legal Tradition and Knowledge of Law on the Fringe of Post-Carolingian Europe Northern Italy and Catalonia in the early 11th century.
Stefan Esders (Freie Universität Berlin)

12.15 h
Documentary Culture in Catalonia and England, c. 975-1050.
Adam Kosto (Columbia University, New York)

13.00 h
Discussió i taula rodona

14.00 h
Dinar lliure

Desplaçament a Vic

18.00 h
Visita a l'exposició Oliba episcopus al Museu Episcopal de Vic

10 de novembre

Lloc: Museu Episcopal de Vic (Vic)

Sessió 3
Creació artística

Presidència
Xavier Barral (IEC-UAB-UICF)

9.30 h
L'évêque 'maître des images' dans l'Europe de l'an mil.
Alain Rauzet (Université de Bourgogne-EHESS, Dijon/Paris)

10.15 h
Les esglésies d'Oliba: invenció i reinterpretació d'arquetips arquitectònics europeus a l'alba del segle XI.
Gerardo Boto (UDG)

11.00 h
Pausa-café

11.30 h
Le Bibbia di Oliba, prototipi della cultura enciclopedica a Ripoll.
Andreina Contessa (Museo Castello di Miramare, Trieste)

12.15 h
Oliba i els ornaments eclesies.
Francesca Españaol (UB-AAR)

13.00 h
Discussió i taula rodona

14.00 h
Dinar lliure

Sessió de clausura

16.00 h
Visita a l'Anex i Biblioteca Episcopal de Vic

17.00 h
Conclusions del congrés i parlaments de clausura

Oliba de Vic

Un bisbe de mil anys enrere

Col·labora:

episcopus

Agència de Creació
i Innovació de l'Ateneu

TEMILA

Organització:

ATENEU UNIVERSITARI
SANT PACIÀ

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

MEV
Museu Episcopal
de Vic

Els ambients d'aprenentatge, en la 4a Jornada d'Innovació

Per quart any consecutiu, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya vol aplegar els membres dels equips de titularitat, directius, coordinadors i docents dels centres que vulguin conèixer experiències concretes que duen a terme algunes escoles en l'àmbit de la innovació.

El proper **dijous 8 de novembre**, i patrocinada per Santillana Grup Promotor, tindrà lloc la **4a Jornada d'Innovació: els ambients d'aprenentatge**. Per fer aquesta trobada, ens acollirà novament el col·legi Dominiques de l'Ensenyament de Barcelona.

Si en les edicions anteriors hem abordat què és la innovació, els diferents models i la seva avaluació, en l'edició d'enguany el tema central d'anàlisi serà els ambients d'aprenentatge, amb la finalitat de compartir un aspecte determinat de la innovació, sobre el qual difonem tant la reflexió pedagògica com les bones pràctiques dels centres.

Des de la Fundació hem sostingut que saber per a què s'innova abans d'emprendre cap procés en aquesta direcció n'és uns dels fonaments. Perquè és innegable que la innovació, amb els reptes que comporta, forma part del dia a dia de les escoles. S'han de reconsiderar les estratègies i metodologies d'ensenyament per aconseguir que tots els alumnes aprenguin més i millor. Significa qüestionar i repensar contínuament el que s'està fent, sota el paradigma de l'autoavaluació per a la millora contínua. Una revisió que afecta tots els aspectes del fet educatiu —organització, planificació, gestió, avaluació, etc— i que ha d'estar fonamentada en criteris clars i en l'experiència prèvia acumulada. Sense oblidar un principi bàsic: la innovació no és un objectiu en si mateixa, sinó un mitjà per aconseguir que **els alumnes** aprenguin més i millor. **I continuarem preconitzant que s'ha d'educar el cor de la persona**. També considerant en tot moment que el professorat ha d'exercir un mestratge intel·lectual, ajudant els estudiants a descobrir-se a si mateixos, a obrir els ulls a la realitat, per forjar personalitats sòlides i lliures.

Després de les paraules de benvinguda del Secretari general adjunt de la FECC, **Miquel Mateo**, i de la presentació de la jornada a càrrec de **Julio Andreu**, cap de l'Àrea Educativa, diferents experts ens ajudaran a centrar el tema d'anàlisi d'enguany. Iniciarà el torn d'intervencions **Mariona Corcelles**, doctora en Psicologia i professora dels estudis de magisteri a la FPCEE Blanquerna, URL, que reflexionarà al voltant *De què estem parlant quan diem ambients d'aprenentatge?*. A continuació, **Silvia Sasot**, arquitecta especialista en disseny d'espais educatius, dissertarà sobre les *Diferents maneres d'organitzar els ambients d'aprenentatge*.

Un cop finalitzada la pausa-cafè, dedicarem un espai per conèixer i compartir diferents experiències concretes que s'estan duent a terme a les escoles. **Isabel Sañé**, mestra d'educació infantil, cap d'estudis d'educació infantil i primària de l'escola FEDAC-Vic, i **Silvia Gumbau**, mestra d'educació Infantil de l'escola FEDAC-Montcada i formadora de docents, ens parlaran sobre *El nostre camí cap els ambients d'aprenentatge*; de l'escola Maristes de Badalona, **Àngel Clemente**, mestre de l'especialitat d'educació infantil, coordinador de l'etapa i tutor de P4, i **Núria Francisco**, mestra de la mateixa especialitat, tutora de P5 i sotsdirectora del centre, ens il·lustraran sobre *Una experiència d'ambients d'aprenentatge, de la teoria a la pràctica*; **Carme Cols**, mestra d'educació infantil que havia estat en diferents escoles de la perifèria de Barcelona, ens parlarà d'*El recurs de l'espai pels ambients d'aprenentatge*. Amb posterioritat a aquestes intervencions hi haurà un espai de preguntes als ponents. I, finalment, **Gemma Vallés**, llicenciada en Filologia Anglesa i Màster Interuniversitari en Psicologia de l'Educació (Blanquerna-URL), professora

d'educació secundària i tutora a l'escola IPSE, ens introduirà a *La nostra experiència amb els entorns d'aprenentatge a l'ESO*.

A migdia clourà la jornada, un espai on compartir amb tots vosaltres la tasca que des de l'Escola Cristiana de Catalunya i des de les escoles i les institucions hem dut a terme i a la qual sou tots convidats. Esperem que us resulti d'interès!

Signes dels Temps a TV3: Concepcionistes

L'any 1850 a la ciutat de Mataró, la religiosa d'origen francès Alfonsa Cavín va fundar una nova congregació. Són les Missioneres de la Immaculada Concepció, conegudes com les concepcionistes. Una congregació que treballa en l'educació, la sanitat i la promoció i que actualment compta amb 8 comunitats a Catalunya. "Signes dels temps" entrevista Isabel Vázquez, superiora general de les Missioneres de la Immaculada Concepció. La conversa s'ha gravat al claustre de la Casa Mare de Mataró.

Aquest diumenge 11 de novembre a les 10.30 a TV3.

El web de la Unió de Religiosos de Catalunya al teu abast

Si t'interessa recuperar números de l'informatiu Horeb des del seus inicis o documents del Servei de Documentació... tots estan al teu abast a

WWW.URC.CAT

Calendari URC - CEVRE | Curs 2018 - 2019

			NOVEMBRE
10	ds	Beatificació de 16 màrtirs Sagrada Família Barcelona	
12	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
13-15	dm-dj	XXV Assemblea general de CONFER	
17	ds	Jornada de Formació Permanent	
19	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
24	ds	XIV Jornada del Grup Sant Jordi	
25	dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 2	
26	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial 130 RAP (Reunió d'Abats i Provincials)	

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC	sec.urc@confer.es
	Director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Olga M ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Dilluns a divendres: 09.30 – 13.30	
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya
Telèfon	933 024 367	

UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 Secretari
general: sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com